

**PUHE TAISTELUSTA KOLTSHAKIA VASTAAN,
PIDETTY MOSKOVAN TEHDASKOMITEAIN
JA AMMATTILIITTOJEN KONFERENSSISSA
HUHTIKUUN 17 pnä 1919**

SANOMALEHTISELOSTUS

Värikkäässä puheessaan Lenin kehotti Moskovan proletaariaattia ottamaan välittömästi osaa taisteluun Koltshakia vastaan. Koltshakin viimeinen hyökkäys on, Leninin sanojen mukaan, epäilemättä imperialististen ententevaltojen järjestämä. Sitä, että nimenomaan Entente johtaa kaikkia valkokaartilaisliikkeitä reuna-alueilla, todistaa тов. Stutshkalta eilen saatu sähkö: selviää, että saksalaiset ovat pysäyttäneet hyökkäyksen Kuurinmaalla, mutta Latvian Neuvostohallitus ei voi solmia rauhaa heidän kanssaan, koska Ranska, Englanti ja Amerikka vaativat saksalaisia pysymään Kuurinmaalla ja jatkamaan sotaa; kenraalit ovat valmiit tottelemaan voittajia, mutta sotamiehet kieltäytyvät jyrkästi sotimasta. Liittoutuneiden viimeinen kortti on lyöty. Etelässä saavutetut voitot ovat osoittaneet, ettei liittoutuneilla ole voimia käydä sotaa meitä vastaan, tai oikeammin että ne eivät enää kykene pitämään kurissa sotavoimiaan. Odessasta paetessaan liittoutuneet päättivät sotaseikkailunsa Etelässä mitä häpeällisimpään rosvoukseen. „Valistuneet” liittoutuneet, jotka syyttävät meitä rosvouksista ja väkivallanteoista, veivät ilman mitään oikeutta ja perusteita Odessasta mukanaan koko kauppalaivastomme saattaen siten rauhallisen väestön nälänhätään. Tämä oli kosto imperialismin suunnitelmien romahduksesta. Me olemme likvidoineet Etelärintaman ja Krimin rintaman ja likvidoimme aivan pian Donin rintaman. Viime tietojen mukaan olemme 40 virstaṅ päässä Novotsherkasskista. Voittomme on taattu.

Liittoutuneiden inspiroimalla Koltshakin hyökkäyksellä pyritään houkuttelemaan sotavoimamme pois Etelärintamalta, jotta Etelässä toimivien valkokaartilaisosastojen rippeet ja petljuralaiset saisivat tointumisaikaa, mutta siinä he eivät tule onnistumaan. Me emme siirrä Etelärintamalta pois yhtäkään rykmenttiä, yhtäkään komppaniaa.

Itärintamaa varten kokoamme uusia armeijoita, ja siinä tarkoituksessa olemme julistaneet mobilisaation. Tämä mobilisaatio on jäävä viimeiseksi, se antaa meille mahdollisuuden tehdä lopun Koltshakista, s.o. lopettaa sodan ja tällä kertaa ainiaaksi.

Nyt julistettu mobilisaatio koskee ei-maanviljelysseutuja, yksinomaan teollisuuskuvernementeja. Sitä suunniteltaessa otettiin sotilaallisten näkökohtien lisäksi huomioon myös maanviljelyksen ja elintarvikehuollon näkökohdat. Me otamme väkeä nälkäänäkevistä kuvernementeista ja siirrämme viljaville seuduille. Tämä mobilisaatio on huomattavassa määrin helpottava elintarviketilannetta pääkaupungeissa ja pohjoisissa kuvernementeissa. Myöntämällä kaikille mobilisoiduille oikeuden lähettää kaksi elintarvikepakettia kuukaudessa perheilleen me annamme työläisväestölle mahdollisuuden saada viljaa rintamalle otetuilta omailsiltaan. Postilaitoksen kansankomissaarin ilmoituksen mukaan elintarvikepaketit helpottavat huomattavasti kaupunkien ruoansaintia; yhden päivän kuluessa saapui 37 vaununlastia elintarvikepaketteja. Tämä toimenpide tulee epäilemättä antamaan parempia, tuntuvampia tuloksia kuin viimevuotinen „puolitoistapuutalais”-kokeilu.

Mobilisaatio on suunniteltu ja laadittu oikein, mutta sen onnistumisen ehtona on, että sitä ei panna toimeen virkamiesmäisesti. On muistettava, että tällä mobilisaatiolla on ratkaiseva merkitys ja sen suorittamiseksi on jännitettävä kaikki voimat. Jokaisen valveutuneen työmiehen, jokaisen valveutuneen työläisnaisen pitää osallistua siihen välittömästi. Kokoukset eivät riitä, tarvitaan henkilökohtaista agitaatiota, pitää käydä mobilisoitavien luona, teroittaa erikseen jokaisen mieleen, että hänen urhoollisuudestaan, päättäväisyydestään ja uskollisuudestaan riippuu sodan päättyminen.

Proletaarinen vallankumous leviää maailman kaikkiin maihin; kun liittoutuneet ovat tosiasiallisesti luopuneet

avoimesta sotilaallisesta puuttumisesta Venäjän asioihin, niin se johtuu siitä, etteivät ne kykene pitämään kurissa armeijoitaan, jotka ovat tajunneet vaistonvaraisesti Venäjän vallankumouksen. Liittoutuneet pelkäävät omia sotamiehiään ja työläisiään, paimentavat heitä Venäjän vallankumouksen vaikutukselta. Viime aikoina ententevaltojen sanomalehdet eivät ole saaneet julkaista uutisia bolshevismien menestyksistä. Italiassa on pystytetty suojamuri, jonka läpi eivät pääse Venäjältä tulevat yksityiskirjeetkään. Lenin kertoi saaneensa joitakin päiviä sitten kirjeen tunnetulta italialaiselta sosialistilta Morgarilta, joka oli Zimmerwaldin konferenssissa erittäin maltillinen. Tuo kirje oli lähetetty salateitse, pienille paperilappusille kirjoitettuna, niin kuin tehtiin puoluekirjeenvaihdossa tsaarin aikoina. Tässä salaisessa kirjeessä Morgari kirjoittaa: „Lähetän Italian puolueen nimissä tulisen tervehdyksen venäläisille tovereille ja Neuvostovallalle.” (M y r s k y i s i ä s u o s i o n o s o i t u k s i a.) Kuten tiedetään, Unkarissa porvarillinen hallitus erosi vapaaehtoisesti, vapautti omasta tahdostaan vankilasta Bela Kunin, unkarilaisen kommunistiupseerin, joka oli ollut Venäjällä sotavankina, taistellut aktiivisesti Venäjän kommunistien riveissä ja ottanut osaa vasemmistoeserrien kapinan tukahduttamiseen viime heinäkuussa. Tuo vainottu, parjattu ja pilkattu unkarilainen bolshevikki on nyt tosiasiallisesti Unkarin Neuvostohallituksen johtaja. Venäjään verrattuna Unkari on pieni maa, mutta Unkarin vallankumous tulee ehkä esittämään historiassa suurempaa osaa kuin Venäjän vallankumous. Tuossa sivistyneessä maassa otetaan varteen kaikki Venäjän vallankumouksen kokemukset, suoritetaan johdonmukaisesti kansallistamista ja paremmin valmistetun maaperän ansiosta pystytetään suunnitelmallisemmin ja paremalla menestyksellä sosialismin rakennusta.

Ja tällaisena ajankohtana, kun voimme varmuudella sanoa, että kansainvälinen imperialismi on menettänyt pelinsä lopullisesti, meitä uhkaa vaara idästä, Koltshakin riehaantuneiden ja epätoivoon joutuneiden valkokaartilaisjoukkioiden taholta. Siitä on tehtävä loppu. Tekemällä lopun Koltshakista teemme ainiaaksi lopun sodasta. On jännitettävä kaikki voimat, saatava valveutunut proletariaatti osallistumaan yhtenä miehenä mobilisaatioon. Tietoisten työmiesten ja työläisnaisten tulee käyttää jokainen vapaa

päivä, jokainen vapaa tunti henkilökohtaisen agitaation suorittamiseen. Meidän ei tarvitse jännittää voimiamme pitkään, vain muutama kuukausi, ehkä muutamia viikkoja, ja se on oleva viimeinen ja lopullinen ponnistus, sillä voittomme on varma.

„Izvestija VTsIK” № 84,
huhtikuun 18 pnä 1919

Julkaistaan „Izvestija VTsIK” lehden
tekstin mukaan
